

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2012. július 1.
Évközi 13. vasárnap

Életveszély – halálveszély

Érdekes, hogy a magyar nyelvben az „életveszély” és a „halálveszély” szavak jelentése tulajdonképpen megegyezik. Ha azt mondjuk valakire, hogy „veszélyben van az élete” vagy „halálveszélyben van”, ugyanarra gondolunk: bármikor véget érhet az illető élete és meghalhat.

Élet és halál, halandóság és örökkévalóság kérdéséről szólnak a mai szentmise olvasmányai. A halál kérdésével általában nem nagyon foglalkozunk, egészen addig, amíg egy betegség alkalmával, főleg, ha komolyabb balesetről van szó, meg nem érint bennünket a halál keze. Ekkor döbbenünk rá arra, hogy milyen nagy kincs számunkra az élet. Ilyenkor mindenki azt kérdezi, hogy „Kinek köszönhetjük életünket? Miért kell meghalnunk? Mi lesz velünk a halál után? Van-e örök élet?” A mai napon Jézus nem csupán egyszerű gyógyítóként, hanem az élet Uraként áll előttünk és ő válaszol kérdéseinkre.

Az olvasmányban a Bölcsesség könyvéből azt olvastuk, hogy „a halált nem Isten alkotta” (Bölcs 1,13), hanem „a sátán irigysége révén jött a halál a világba” (Bölcs 2,24). Isten mindent azért teremtett, hogy legyen és „minden teremt-

mény az életet szolgálja” (Bölcs 1,14). Isten az embert is az életre, a halhatatlanságra, az örökkévalóságra teremtette (vö.: Bölcs 2,23).

Az evangéliumi történet szerint Jairus bátran Jézus elé áll, és kéri, hogy gyógyítsa meg halálán lévő 12 éves leányát. Közben a szolgák jelentik, hogy a kislány meghalt. Jézus folytatja útját, betér a házba és életre kelti a leányt. Ez a csoda, valamint Lázár, illetve a naimi özvegyasszony egyetlen fiának feltámasztása azt bizonyítja, hogy Jézus Úr az élet és a halál felett, képes új életet ajándékozni az embernek.

Isten válasza

Emberként sokszor értetlenkedve állunk a szenvedés, a betegség és a halál előtt.

Márai Sándor adja egyik hőségnek szájába a következő szavakat, akinek meghalt kétesztendő gyermeke: „Miért hálnak meg a büntelen kisgyerekek? Gondolkoztál már ezen? Én sokat, sokszor. De Isten nem felel az ilyen kérdésekre.”

Valóban nem felel Isten? Valóban nincs értelme a szenvedésnek és a halálnak? Isten egészen különleges módon válaszol kérdéseinkre. Isten Fia emberré lesz, s ezáltal kilép a halhatatlanság világából, s belép a halandó világba. Az Atya elküldi Jézust, s ezzel halálveszélynek teszi ki őt. Egészen a

születésétől, a betlehemi gyermekgyilkosságtól kezdve Jézus élete állandóan veszélyben forog, hiszen ellenségei többször is az életére törnek. A kereszten pedig Jézus vállalja a halált, mint minden ember sorsát, hogy megmutassa számunkra, hogy a halálon át vezet az út az örök életbe. Isten tehát Krisztus életével, megváltó halálával és feltámasztásával válaszol kérdéseinkre. Nekünk ajándékozza az örök életet, hogy halandó földi sorsunk után eljuthassunk a halhatatlanságba, az örök életbe.

A bajban lévő személy ösztönösen megérzi, hogy ki tud rajta segíteni, megérzi a jóságot és az isteni erőt, s ezért Jézushoz fordul. Az egészséges emberekben ritkább ez az érzés. Figyeljünk arra minden nap, hogy Jézus az életünk Ura és a mi megmentőnk!

Isten átölel

Urunk, Jézus Krisztus!

Sokszor nem szavakkal válaszolsz kérdéseinkre, hanem csendesen átölelsz bennünket, amikor hozzád fordulunk. Életünk során mindig érezhetjük jelenlétedet és segítségedet. Add, hogy a bajban és a veszélyben soha ne essünk kétségbe, hanem mindig hozzád forduljunk! Add, hogy ne féljünk, ha veszélyben van az életünk, csak higgyünk az örök életben! Mert örök életünk és üdvösségünk nem lehet veszélyben, ha veled élünk és veled halunk meg.

Segíts minket, hogy az evangéliumhoz méltóan éljünk!

Évközi 13. vasárnap	Hétfő, Sarlós Boldogasszony	Kedd, Szent Mátás apostol	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Évközi 14. vasárnap
Bölcs 1,13-15;2,23-24 2Kor 8,7,9.13-15 Mk 5,21-43	Róm 12,9-16b Lk 1,39-56	Ef 2,19-22 Jn 20,24-29	Ám 5,14-15.21-24 Mt 8,28-34	Ám 7,10-17 Mt 9,1-8	Ám 8,4-6.9-12 Mt 9,9-13	Ám 9,11-15 Mt 9,14-17	Ez 2,2-5 2Kor 12,7-10 Mk 6,1-6